

כו:

עין משפט
נר מצוה

נה א מיי פֿראַ מהל' מעלע
 ה' י ודער ספק:
 ב ו מיי פֿראַ מהל'ס
 נכרות ה' י סתם
 עשין קמה טושע' יד סימן
 שס ספיק':
 א ו מיי פֿראַ מהל'ס
 נכרות סתם ה' י סתם
 עשין קמה טושע' יד סימן
 שס ספיק':
 ב ו מיי ס הלכה ט טושע'
 שס ספיק':
 ג ו מיי ס הלכה ט טושע'
 שס ספיק':
 ד ו מיי ס הלכה ט טושע'
 שס סתם ג:
 ה ו מיי ס הל' יד וישיב'
 סתם תרומות הלכה יח
 (סור' יד סי' שאל):

תורה אור השלם

1. לפני ?? אילרין תאכלני
שנה בשנה במקום אשר
יבחר ?? אתה ויביתי
2. מלאתך ודמעך לא
תאחר בנך תתן לי:
שמות כב כח
3. ואתם סרתם מן הדרך
השלהם רבים בתורה
שחתם ברית הלוי אמר ??
מלאכי ב ח
4. ולא תשא עלי חטא
וראימכם את חלבו ממנו
ואת קדשי בני ישראל לא
תחללו ולא תמתו:
מסדרי ח ל ב

מוסף רש"י

ליטפל בבכור. לטרוח צו
לגדלו קודם שיחנונו לכהן
(תמורה ח:).

שיטה מקובצת

[illegible]

בדקה שלשים יום. כי הך פלוגתא חיבא לענין טיפול אצדה
(צ"מ דף כח) ⁶:

מלא אתך ודמעך לא תאחר בן תעשה לשורך. להיינו נ' ימים
מיום הזאת העומר צפסח יתן שגמר זמן צישול

ההתבוננות על העשרת שמינין שחי
ההנחה להחזיר חשב במקדש וא"מ
הוא ביום חמשים הוא ולא היו ענין
בזכור ניין ואנך תמן ל לאחרא
שמינין (ח יט) ובי' חסד מיתה לא
לחזר צורר רובי. לאו דוקא ל לא
חשבו על צפרק אלו הן הגשרפין
(ספדרין פג) בדי אלו שמיטה אלא
קרוב הוא ^ללעון מיתה:

דְּרַמָּה אֶחָד לְפָחוֹת מֵעַל הַחֵיב
מִן הַמָּסוּר
בְּכֶמֶת מִקְדוֹם אֲמֵרִין לֵאמֹר
לֵאמֹר וְיִחְזָקוּ וְיִתְרַם וְלֹא גִזְרִין לֵאמֹר
כִּיּוֹן שֶׁתְּמַרְוָה רִאשׁוֹנָה לִכְתֹּב מִידֵּעַ
יֵדַע דְּשֵׁנִי דְּרַבֵּנָּא וְאִפְּלוּ נָתַן
הִרְאשׁוֹנָה כְּבֵר לִכְתֹּב קוֹדֶם שִׁאֲמַר
לֹא חֶסֶת לַחֲזוֹר וְלִתְרוֹם מִיָּמָּה מִדְּלָקִין
הִכְהֵן מַחֲזִיר לֹא אֵת הִרְאשׁוֹנָה מִידֵּעַ
יֵדַע דְּשֵׁנִי דְּרַבֵּנָּא הִיא אֲבָל כִּאֵן
סָבִיב הוּא לֵאמֹר לִכְתֹּב בְּמִצְוֹת שֶׁכֵּר
סְיוֹנוֹ לֵאמֹר וּמַעֲבָה כֵּן וְכִמְהָ
מִקְדוֹם

איכא לענין טיפול חצדה דעיקר לאו לכפרה הוא דא
אעשה. דעולה מכפרת על

ייתן שגמר זמן ביטול עונה מתוודה עון שמה עקביא ולא יח בתלושין: ט

דעיקר לאו לכפרה אתי משהי לה *או דלמא כיון דעולה נמי מכפרא אעשה לא משהי לה ת"ש התולש צמר מבכור תם אע"פ שנולד בו מום שחמו אסור מעמא דתולש הא נתלש שרי וכל שכן עולה דלא משהי לה הוא הדין אפילו נתלש נמי אסור והאי דקתני תולש להודיעך כחו דעקביא דבבעל מום אפילו בתולש נמי שרי והאנן נשר תנן תנא נשר להודיעך כחן דרבנן תנא תולש להודיעך כחו דעקביא: צמר המדולדל כו': היכי דמי אינו נראה עם הגיזה אמר רבי אלעזר אמר ריש לקיש ככל שעיקרו הפוך כלפי ראשו רב נתן בר אושעיא אמר כל שאינו מתמקד עם הגיזה הריש לקיש מאי מעמא לא אמר כרב נתן בר אושעיא אמר רבי אילעא קסבר ריש לקיש לפי שאי אפשר לגיזה בלא נימין המדולדלות:

הדרך עלך הלוקח בהמה

פֶּל בַּבְּכוֹר בַּ בְּרָקָה (6) שְׁלֹשִׁים יוֹם וּבִגְסָה
קָה שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים אָמַר לוֹ הִכְהֵן בְּתוֹךְ (7) הַזֶּמֶן
וְאִם בַּ בְּעַל מוֹם הוּא וְאָמַר לוֹ תִּנְהוּ לִי
אִם הִיָּה תָמִים בַּ אָמַר לוֹ תֵּן וְאֶקְרַבְנּוּ מוֹתֵר
תָּם בֵּין בְּעַל מוֹם שְׁנֹאמֵר (1) לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ
מוֹם בְּתוֹךְ שְׁנֵתוֹ רִשְׁאִי לְקִיּוֹמוֹ כָּל שְׁנִים
(ש) אִינוֹ רִשְׁאִי לְקִיּוֹמוֹ אֲלֵא (7) ל' יוֹם: גְּמִ'
קָרָא (2) בַּבְּכוֹר בְּנִיךְ תִּתֵּן לִי כֵן תַּעֲשֶׂה לְצֶאֱנֶךָ
תַּעֲשֶׂה לְשׁוֹרֶךְ אִפּוֹךְ אָנָּה מִסְתַּבְּרָא בַּ דְּמַקְדָּם
הַ דְּסַמִּיד לִיהַ דְּלִסְמִיד לִיהַ אֲלֵא אָמַר רַבָּא
הַכְּתוּב עֲשִׂיָּה אַחֲרֵת שְׁוֹרֶךְ וְאִמָּא שִׁיתִּין
זִמִּים: תִּנְיָא (8) גְּמִי הָכִי בַּכוֹר בְּנִיךְ תִּתֵּן לִי כֵן
תִּלְמוּד לֹאמַר תַּעֲשֶׂה הוֹסִיף לָךְ הַכְּתוּב
וְשׁוֹרֶךְ הַכְּתוּב אֲלֵא לַחֲכָמִים מִכָּאן אָמְרוּ עַד
בַּבְּכוֹר בְּבַהֲמָה דָּקָה שְׁלֹשִׁים יוֹם בְּגִסָּה
הַ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מִפְּנֵי (9) שְׁטוּלָה מְרֻבָּה (10)
בַּ אָמַר לוֹ הִכְהֵן בְּתוֹךְ הַזֶּמֶן תִּנְהוּ לִי הִרִי
מִרְבַּ רַב שֵׁשֶׁת יָמִפְנֵי שְׁנֵרָאָה כִּכְהֵן הַמְּסִיעִי
נִהְיִים וְהַלּוּיִם וְהָעֲנִיִּים הַמְּסִיעִים בְּבֵית
הַמִּטְבָּחִים אֵין נֹתֵנִין לָהֶם (11) תְּרוּמָה וּמַעֲשֶׂר
עֲלֵיהֶן הַכְּתוּב אֹמֵר (3) שְׁחַתֵּם בְּרִית הַלּוּיִ
(4) לֹא תַחֲלָלוּ וְלֹא תָמוּתוּ מֵאִי וְאֹמֵר וְכִי
רָדִישׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלָלוּ וְלֹא תָמוּתוּ
מִפְּרִישִׁין עֲלֵיהֶן תְּרוּמָה (12) מִשְׁלָם וּמִפְּנֵי
וְרוֹשִׁי מִן הַפְּטוֹר עַל הַחַיּוּב וּבִכּוּלֵּן יֵשׁ בָּהֶן
מִטּוֹבַת

ידו זה ומיליו מן הטורח ובצדק שיתגברו ולא לכהן
העבירות: אס היה צבע מוס ואמר תן לי שאוכלנו הואיל
ממעשרות: אלהים קרינו. אכולו קאי הכינים מפני
שאינן טהורים. אלהים קרינו משום זרוע לחיים וקרינו
טאין אחד של טבל גמור ואחד ים הופרש ממנה
ת ים טבל גמור הוא ומפריש ממנה עלה דליך ואיהי

ומקדוק למדוקם: **ג** מהי ד' והספח כבוד בין ד' והספח: **ב** שתיין וימין נדשה: **א** דרך דברכי: **ז** ששכור ויחל
 מצילו: **ו** ואחד שפחם משה: **ה** דרך טעל בומר: **ד** אלץ קאטע בומר: **ב** מסמא פסא פסא בישול: **א** ששכור ויחל
 ויחל יחיד אל מיתי' עד לאחר צעות: **ט** דוקא מיתא דלא: **א** ולא לעז מיתה: **ב** גורין. גליין ויתרין ו"י דהני אל שכחי כלי
 הא כי ד' דהנא בלמיתיה דהנא ו' לטיע עביי בגרותא א"נ שי' לומר דהנא אמיחא למיתא לאפרושינן מה הטער עד החייב מפני
 שיש שסמייתיה לוב רבתי שיש שאינן סמייתיה ומאתא ביהוה צעמא חלפריש מיתא זביה ואל טעטס שוואון (מ' החיוב) עד
 (הטער) [הטער על שן קרפור דבר אל שן קלח. חיל' חיל' ו' ויתרין שי ילין טעס דבעלמא כיון ויתבה החם נמקח: **א** הוא
 דהרומס טען: **א** מילרע מעכב הכין:

ואם עשן כן. שנתנו להן בשכרן: חיללו. הוציאו התרומה והמעשר לחולצין שאין בהן דין קדוש ולא יפה עשו ולא יצאו חובתמן ויש תרומה אחרייתי סבר חך בברא כולי חך תבואה טבל דרבי כאילו לא נתרמה כלל ואי אית ליה טבל אחרייתו דודאי טבל אתו לאפא משום חיוב גמור) ואתי לאפרושי מן

הלוקח בהמה פרק שלישי בכורות

עיקר לאו לכפרה הוא דאסי. דאינו מביאה על חטא: כיון דמכפרת לעשה. דעולה מכפרת על עשה כדאמרין במס' יומא (דף נז.) על

מקציה ולא יח בתלושין: עיקרו הפוך כלפי ראשו. שכלול באמצעותו

ושמך ראשון נראהו בחן: שאינו
 מהמעד. שאינו שזה עם הגזיה אלא
 נראה עולה למעלה: ומאי טעמא לא
 אמר כרב נס. הא ודאי כיון דלאו
 מתמעך אינו נראה עם הגזיה קרינא
 ביה: לפי שאי אפשר לשום גזיה בלא
 נימין המדולדלות. שעולות למעלה ואי
 כי האי גוונא מיתסר אין לך גזיה
 מותרת. רבי נתן טפי מחמיר להכי לא
 צעי מאי טעמא לא אמר כריש לקיש:
 הדרן עלך הלוקח בהמה

עַד כֹּה. יִשְׁפֹּל צִדְקוֹ. זֶה קוֹדֵשׁ שִׁמְתּוֹ לִפְנֵי שְׂמוֹהֶר לַעֲבֹד אֲחֵלּוּ בַעַל כְּרוֹחַ וּלְפָרְקָם: לֹא יֵכֵן לוֹ. בְּגַמ' מִפְרֵשׁ: אִם הֵיךְ בַּעַל מוֹס וּמוֹרֵל לוֹ. הַכֶּכֶן בַּתּוֹךְ הַזֶּמֶן מִתְּהוֹ לִי שְׂאוֹכְלֵנוּ מוֹתֵר: זֶיִן סֵס. זֶמֶן שְׂבִית הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים: זֶיִן בַּעַל מוֹס. זֶמֶן הַזֶּה: גַּמ' מִפְרֵשׁ וְהַזֶּה: מִתְּהוֹ לִי שְׂאוֹכְלֵנוּ מוֹתֵר:

הדרך עלך הלוקח בהמה

שְׁלֹשִׁים יוֹם וּבִגְסָה
וְהָכֵחַן בְּתוֹךְ (ז) הַזֶּמֶן
וַיֹּאמֶר לוֹ תִּנְהוּ לִי
לִי תֵן וְאֶקְרַבְנָה מוֹתֵר
מֵרִי לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ
וְיִקְרְבוּ לִי כָל שְׂנִיִּם
אֵלָּא (ח) ל' יוֹם: גַּמ'
י כֵּן תַּעֲשֶׂה לְצִאֲנֶךָ
מִסִּתְבְּרָא (ט) דְּמִקְדָּם
לִיָּה אֵלָּא אָמַר רַבָּא
שְׂוֹרֵךְ וַיֹּאמֶר שִׁיתִּין
בְּבוֹר בִּינִךְ תִּתֵּן לִי כֵּן
הָוִיסִין לָךְ הַכְּתוּב
וְהָרִא אֲמַרְהִי וְיָד

שְׁלֹשִׁים יוֹם בַּגֶּשֶׁה
(א) שְׁמוֹנֶה עָרְבָה יֵא
הַזֶּמֶן תִּנְהוּ לִי הָרִי
דָּאָה כִּכְהֵן הַמִּסְיִיעַ
הַמִּסְיִיעִים בְּבִית
בָּם (ב) תְּרוּמָה וּמַעֲשֶׂה
שֶׁחֲתָם בְּרִית הַלּוֹי
תּוֹ מֵאִי וְאוֹמֵר וְכִי
תִּחְלָלוּ וְלֹא תָמוּתוּ
יֵא (ג) מִשְׁלָם וּמִפְנֵי
חֲזִיב וּבִכּוּלֵּן יֵשׁ בָּהֶן
טוֹבָה
גַּד שִׁתְּנָנוּ לוֹ וְלֹא לָכֵן אַחֵר וְדוּמָה לָכֵן שְׁמִסְיִיעַ צִבִּית הַגִּרְנוֹת
יֵא תֵן לִי שְׂאוֹכְלָנוּ הוֹאִיל וְחִי לִי לֹא הוּא כִּכְהֵן הַמִּסְיִיעַ: צִבִּית
כּוֹלְלוֹ קָאִי כְּהֵנִס מַפְנִי תְּרוּמוֹת וְלִוִּים מִשּׁוֹם מַעֲשֶׂה רֶאשׁוֹן
זָרוּעַ לַחֲיִים וְקִיבָה: לְקוֹנֶסן. אֵת הַבְּעִלִּי צִבִּית: מִן
אֶחָד יֵא הוֹפֵשׁ מִמֶּנָּה לָכֵן הַמִּסְיִיעַ וְאִי אֲמַרְתָּ לִּי דִּהְדָּרָא
מִמֶּנָּה עֲלֵה לְדִידֵךְ וְאִיֵּי פְטוּרָה מִדְּאוּרִיתָא אֵלֵךְ יֵא קִנְסָה הוּא:
טוֹבָה

[illegible]

לליה מהך תבואה שכבר נתן ממנה והיא כבר נפטרה (דסבר דלאו משום קנסא הוא דקנסינן ליה ר על החיוב ולהכי לא קנסינן ליה:

(א) נראה ד"ל וזו תרומה שמדמעת התבואה. לשון מורי הגאון. וכן

מסורת הש"ס

(א) תמורה ח: (ב) 'תמגי'יח'א, (ג) 'ב'מ' סט. (ד) תוספתא ודרמאי פ"ה הכ"ז ע"ג, (ה) ז"ל תמנות, (ו) משלחן כ"א בתוספתא ע"ג, (ז) שם לרבא פלוגתא ואפשר שטונו מוס' לנהך פלוגתא לענין טיפול דליתא ב'מ' סט. וע"ש פ"י רמ"ז ד"ה בדקא שלשים יום ע"י ד"ק לה בנצורות מקרא ע"י ד"ק (ח) 'ע'י' ספוס ב'מ' סא. קד"ה אלא כ"י ומ"ש על [דף],

הגהות הב"ח

(ח) במשנה גדקה עד
שלשים: (צ) שם צמח זמן
זה תנאו לי וכו' ואם היה
בעל מוס ואמר: (א) שם
(לאחר י"ב חדש) תא"מ וי"ב
ס"א לאחר שנתו: (ד) שם
אלא עד שלשים:

דבינו גרשום

[illegible]

הדרן עלך הלוקח
ישראל חייבין ליטפל
בבכור. כלומר

[illegible]

בו מוס' שלא בזמן בהמ"ק:
מנא הני מילי. דל' יום חייב
ליטפל בו: דאמר קרא בכור
בניך תתן לי וכתוב בבניך
מבן חדש תפדה וכן תעשה
לצאנך נמי. מלאתך ודמעך
לא תאחר וגרסי' במכילתא

דמביא וקורא היינו מפסח
כן תעשה לשורך: מסתברא
מלאתך תן לצאנך דמאחר
אלא צריך כלל אלא להוסיף
סוך הכתוב אלא לחכמים.
תאמר: מפני ששינה דקות.
כי שיתנו להם הבכורות
מטבחים בשביל המתנות:
דאי מחייבין ליה לאפרושי
פרושי תרומה אחריתי אלא